

בין ישראל ליוון בדורנו

מדרשת אורן

מה שיש בפרט יש בכלל, שונים בו نفس הנראים כאוהבים, המיעצים עוצות כללות לכל האומה הישראלית, שסוף העוצות הרעות הללו להביר אש במנהה ישראלי, להביר כל קודש. בתחילת הנה העצה של הקישוט החיצוני הנפרץ בעצמו אינה רעה כ"כ, אבל כמה עלולה היא להסיע את הלב מהטירה הפנימית, מקודשת התורה והמצוות שהיא מעוזן של ישראל. אותן הקישוט החיצוני, הממלא את כל הנימוס והליכת החיצונית ע"פ ייפויו של יפת במדעה נפרחה יותר מدائית, בדרך כלל שעולמים הם להביא תקלה, הם רק הכהנה להשחתה הבאה אח"כ. אחרי העצה של הקישוט החיצוני הלקוח כולן מדריכי העמים הרחוקים ממד מALLECOT ח'ינו הפנימיים, הנה תבא ההסתה לעשות עיר יסוד ג'ג' ח'ם העמים וספרותם, הנובעת מבאר נקרה. וכשהתקבץ יחד הנימוס החיצוני, שהוא כולל שלא לישראל ותורתו, עם אותו האור הזה, אש זרה, השורף בחומו ובנטיתו כל רגשי קודש, עלול הוא לשורף כל מועד אל הארץ. ע"כ בזיהירות גודלה ויתירה ציריך שיוקח כפי הצורך הראו מה שираה ע"פ תורה אמת לקרב אליה עניינים מהדברים החיצוניים, אלא להשען על הייעצים לפי דרכם החפצים בשרפתי נשמה הישראלית...>.

7. אגרות הראייה ג' אגרות תש"ז'

יש להתעורר למה נעשה הנס בשמן בשבי הידור ובמנורה לא נעשה להם נס, שמתמצא בשבי הידור, שהרי אמרין התם (מנחות כ"ח) דמלכי בית חשמונאי עשו אותה משיפודין של ברזל, ולחד מאן דבר מעז, אמנם יסוד הנס דחנוכה נעשה להודיע סגולת רוח הקודש השורה בישראל, שהוא מקיים את החומריות ואין תלוי בה, וזה אין בכך שם רוח ותרבות של חול, על כן אף על פי שהתקoon הרצוי הוא שהתוכן החומרי, שהוא הכליל להאופי הרוחני, יהיה בהידור ושמלות...על כן לא נעשה נס על הכליל, המנורה... אבל בנוגע לעצם המכון נגד הרוח, הפנימיות, התור, השמן, נעשו ניסים כדי שהיא בתכילת הידור.

שאן אנו נעלבים מזה שבשעה שנגע שלמה לבנות את ביהם"ק, הוא שלח למך חיים בקשה לתת לו לאנשים לכרכות בעדו עצים: "כי אתה ידעת, כי אין לנו איש יודע לכרכות עצים צידונים", כך לא נעלם אם נצטרך להשתמש בעדרת כוחות חז' בהכנות הצורה החיצונית לחים. צידונים אמנים כרתו עצים...אבל עצם קדושת המקדש נשarra בידים וידענו לשמר את קדושת המקדש ועובדות הקודש.

5. עיןizia שכת א' ב' יא'

"שכננסו יונם להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל רוח ישראל ציריך שייה' איתן וקבע לבב. התורה והמצוות וכל המדודות הקדשות שהן שיכיות לה, צרכות שייה' חסן ומעודם של ישראל. מצד החיצוני והטפל שכחים, מצד צורך השעה וישוב העולם, יפנה לעפעמים לקחת מכל דבר טוב שימצא אצל הגויים אשר סביבותי....יפיפתו של יפת באלה שם. אבל כאשר רוח יון פרץ להכנס בתוך עמוק קדושתן של ישראל, לעשות צבון חדש על הרוח הישראלית, ותשיקות חדשות בפנימיות החיים הישראלים ע"פ המדה היונית, כיון שננסו להיכל, טמאו כל השמנים שבהיכל, לא פסלן רק את עצמן של אותן הדיעות והתקונות שנפגמו ע"י המגע עם התרבות היוונית ההוללת, כ"א הדבר פעל על כל המערה של הדיעות והמדודת המעשים והتورות...לבלי נתפתחה לומר, כי אם הזרם הזר יגע רק בחלק קטן מהדיעות והתקונות שע"פ התרבות, כי רק חלק זה הנראה לעינינו...אבל חלושי הדיעות יתנחמו כי ייחי בנותר, ועוד המון רב של תורות אמת וחקי חיים לפניהם, שהם ייחי בהם החסרון הנמצא במקום הנגash ברוח הזר שחרדר כבר אל עמוק החיים הפנימיים שלהם. לדמותו שיכוון שרק נכנסו יונם להיכל, כיון שרוח הזר חדר עד לפנים, עד לח' התורה והקדשה לפגוע בהם, לשונותם כמעט על פי צבויונם הם, כבר טמאו כל השמנים שבהיכל

6. עיןizia שכת א' ב' עד'

היא חמתה דהוה סニアה לה לכלתה, א"ל זיל איקשיט במשחא דAPERSMAN, אולא איקשיט, כי אתה א"ל זיל איתלי שרגא, אולא איטלא שרגא, אינפה בה נורא ואכלמה

1. בראשית י' א-ב' ואכלת תולדת בני-נון שם ויפת ווילדי קלם בנים אוצר המבול. בני יפת גבר ומגָן ובדי ווין ותבל ומייר ותירס.

2. בראשית ט' יח'-יט' / י' ד'- מלבים שם ויהיו בני נון, היצאים מן הארץ עלשתה אללה, בני נון; ומאלה, נפצתה כל הארץ.

ב' יפת גבר ומגָן, ובדי ווין ותבל; ומשה, ותירס. כתות האנשים שעמדו בעולם מבני נח יתחלקו לשלה, יש אנשים שיבחרו בח'ם השכליים להתהלך לפני ה' ולעסוק...במושכלות ובחכמה ואמונה והוא הטוב, וזה היה מدتנו של שם, ויש אנשים שיבחרו לחיות חיים המדינים תחת נמוסים שראה המועל, וזה היה מدتנו של יפת, יש אנשים בהמימים שיחיו חי התאותות והתשיקות הרעות כבהתות וזה הערב, וזה היה מدتנו של חם...ומאלת נפוצה כל הארץ, שתולדותיהם יכללו בג' שרשים אלה.

3. ראש הירש בראשית י' י'

שם: השם והמושג של עצם... חם: משורש "חמס"-מורה על SURAT חושים לוחתת. יפת: משורש "יפת", קרוב ל"פתח"... להיות פתוח.

4. אמרי הראייה - חנוכת בית וմדרש למורים "مزוחה"

הגמר אומרת שעיל החכמה היוונית נגזרה גזרה...אבל לא על לשון יוונית...ההבדל בין "לשון" ל"חכמה" הוא ההבדל שבין סגנון לתוכן. את התוכן את החכמה אין אנו צריכים לקבל אלא מתורתנו הקדושה. התוכן שלנו הוא עשיר ורענן ומוכניס חיים אצילים ליחיד ולרבם עד שאין אנו צריכים להשתמש בנדון זה בדברים שאולים. במא שונגע לסוגנות, ליפוי הדברים, רואים אנו שגם אחריו כל

המלחמות והניגדים הגדולים שבינו לבין היוונים, מצאו חכמים הקדושים סמך בפסוק: "יפת אלקים ליפת וישכן באלה שם", ייפויו של יפת, תהא באלה שם... כשם